

Un lloc a l'ombra

ELS LLIBRES DE L'ÓSSA MENOR

322

M. ROSA FONT MASSOT

Un lloc a l'ombra

PREMI CARLES RIBA 2010

EDICIONS PROA

BARCELONA

2011

Un lloc a l'ombra ha obtingut el Premi Carles Riba de poesia 2010,
atorgat per un jurat format per David Castillo, Lluïsa Julià,
Josep Lluç, Susanna Rafart i Enric Sòria.

Disseny de la col·lecció: TYPERWARE®
Realització de la coberta: Carles Cubeiro
Imatge de la coberta: Joan Tibau, 2011

Primera edició: febrer del 2011

© 2011 M. Rosa Font Massot

Drets exclusius d'aquesta edició:
2011 Raval Edicions SLU, Proa
Peu de la Creu, 4
08001 Barcelona
proa@grup62.com
www.proa.cat

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprnent-hi la reprografia i el tractament informàtic, o la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec sense l'autorització escrita de l'editor resten rigorosament prohibides i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Composició i compaginació: Edilínia, SL
Impressió: Limpergraf
ISBN: 978-84-7588-222-2
Dipòsit Legal: B-2004-2011

Taula

I. TERRA DE NIT

<i>Un lloc a l'ombra</i>	15
<i>Despullar-se, 1</i>	16
<i>Despullar-se, 2</i>	17
<i>Avançar</i>	18
<i>Fred</i>	19
<i>Locus amœnus</i>	20
<i>Rosegadors</i>	21
<i>Verí</i>	22
<i>Vent</i>	23
<i>Florir</i>	24
<i>Ingravidesa</i>	25
<i>Miniatura</i>	26

II. PLAÇA D'EN CARAMANY

<i>Plaça d'en Caramany</i>	31
<i>El poble</i>	33
<i>Móres</i>	34
<i>Pedres</i>	35
<i>Heràclit</i>	36
<i>Entra</i>	37
<i>Blau</i>	38

<i>Verd</i>	39
<i>Blanc</i>	40
<i>Vermell</i>	41
<i>Ulls</i>	42
<i>No mirar</i>	43

III. DINOU RETRATS I UN AUTORETRAT

<i>Llop ferit</i>	49
<i>Absència</i>	50
<i>Presència</i>	51
<i>Parlar de tu</i>	52
<i>Límits</i>	53
<i>L'espera</i>	54
<i>Butaca</i>	55
<i>Creació</i>	56
<i>Triangle</i>	57
<i>Reflex</i>	58
<i>Boira</i>	59
<i>Miracle a Grècia, 1</i>	60
<i>Miracle a Grècia, 2</i>	61
<i>Ciclista</i>	62
<i>Testament</i>	63
<i>Èdip</i>	64
<i>Nou Èdip</i>	65
<i>Oasi</i>	66

<i>Ispica</i>	67
<i>Plató</i>	68
<i>Retorn</i>	69
<i>Autoretrat</i>	70

IV. VORA EL RIU

<i>Pedra</i>	77
<i>Paraules blanques</i>	82
<i>Veus</i>	84
<i>La porta de la nit</i>	85
<i>Jardí enterrat</i>	86
<i>Lectures</i>	87

I. Terra de nit

*Tinc fred;
en el meu test gelat
no hi creix cap mot per abrigar-me.*

FELÍCIA FUSTER

*l'ombra es transforma en llum
en aire
en foc*

ALBERT RÀFOLS-CASAMADA

Un lloc a l'ombra

Sense pell, en un lloc a l'ombra, visc.
Desnuada de mi,
amb els dits cabdellats
a la madeixa de la mort
mentre escolto les hores sense veu,
amb la finestra oberta al vent glaçat
enmig d'un naufragi de núvols.
Em sé terra de nit i pols crepuscular,
acer d'estrella i ombra,
el so desafinat dels meteors.
Saliva de cuc, boca de llimac, em sé,
un bri cansat de fum, la cicatriu del foc.
Als fils gelats del vent, estenc el meu vestit:
la pell que sobreviu llagada
en aquest lloc a l'ombra.

Despullar-se, 1

Despullo el cel de núvols.
Hi estenc totes les ombres que viuen dins de casa:
l'ombra del vi a la taula,
la del préssec al plat,
la del vas a l'aigüera.
Despullo la nevera
de l'ombra de la llet, de les restes de lluç,
i trec la roba de la rentadora:
l'estenc amb les ombres al cel.
Retallo l'ombra de l'escala,
del ficus del replà, del test del passadís.
Trec la jaqueta de l'armari
i les sabates de la capsa:
en deslligo els cordons i els nuo a un pany de cel.
Quan ja no queden ombres a la cuina,
en cap paret ni en cap racó,
em despullo de mi: la pell, les mans, els braços.
No em queda res.
Només un cap de núvol enfilat a la brusa
que brilla entre les ombres d'aquest hivern tan llarg.

Despullar-se, 2

Despullo el cel de núvols
i trec totes les ombres que viuen dins de casa.
Despullo el cel dels dits dels arbres:
els arrenco i me'n faig un coixí.
Trec la jaqueta de l'armari
i el baf de naftalina
s'esquitlla per la cambra i jeu al llit.
Trec les sabates de la capsa
i en deslligo els cordons nuats a un llarg hivern.
Despullo la nevera
del tuf de la llet agra, de les restes de lluç,
i trec la roba de la rentadora.
La llenço pel balcó:
no em calen samarretes ni bruses ni jerseis.
Em despullo de tot el que m'envolta.
Em despullo de mi
fins que no em queda res. Només la vida.
Per molt que me'n despulli, sempre em torna.

Avançar

Avanço.

Avanço en terra estèril
amb la punta dels peus sobre el rostoll;
als dits hi duc cosits els fils del vent
i m'esborro en les gleves
per fer-me pols, tornar a avançar
entre la pols, filtrar-me en una gota d'aigua
i volar fins als núvols,
cosir-me al vent i refluïr avançant,
sempre avançant, en terra estèril.

Fred

I

L'aigua davant meu: l'aigua i la nit
com una ombra infinita.
Darrere meu el vent com una ona de gel
i jo que nedo i nedo.

2

Les meves mans de glaç
damunt la terra seca
i els dits que es van fonent en un grumoll.

3

Encara que em glaci,
sobrevisc al fred.
Com una pedra.

Locus amœnus

Era impossible imaginar les muntanyes de sal fonent-se a la riba del mar, els milers de grans de sal bruta caient sobre el cap, rodolant per l'esquena i pel ventre, per les cuixes, les cames i els peus.

Era impossible imaginar els nostres ossos enfonsant-se a la sorra, cruixint sota el pes de la sorra; els nostres ossos capolats sota els músculs, els nostres ossos, tot el nostre cos, desapareixent sota el pes de la sorra.

Era impossible imaginar la tempesta: els llamps aterrant el llorer i el lilà, els trons estampant els seus crits sobre el teulat, sobre el jardí tan fràgil.

Rosegadors

Aquests rosegadors dels meus pulmons fa massa temps que habiten els alvèols i els bronquíols. En van ratant els bronquis i mosseguen l'artèria pulmonar. Em van dient ben fluix que arribaran al cor, fins al ventricle dret del cor, em repeteixen. Em tapo les orelles per ofegar-ne el xiuxiueig, l'escarritx de les dents que roseguen la pleura, els esquinçalls del cor.

Acluco els ulls i veig la llum de la pluja a les basses, l'arbre silenciós plantat sobre l'asfalt. El món sense la pell, el meu cos sense casa.